

mulți frați; nu doar pe aceia pe care îi avem aproape dar – cu rugăciunea noastră – și pe aceia care sunt departe, pe care nu-i vedem și nu-i cunoaștem. Mărturia constă chiar în a fi cu Domnul, dorind ca și alții să-L poată întâlni și să rămână încântați de El.

Întreaga istorie a Bisericii și a sfințeniei demonstrează că Domnul se folosește de cine este deja credincios pentru a atrage la Sine întreaga omenire.

SĂ NE RUGĂM

Doamne Iisuse care treci mereu pe lângă noi,
îndreaptă-Ți către noi privirea Ta de Miel blând.
Cunoscând cine Ești și unde locuiești,
fă ca să rămânem mereu cu Tine.
Învăță-ne să ne bizuim doar pe harul Tău,
și pentru că din iubire gratuită ne-ai ales
Tu vrei doar ca noi să Te iubim.
Fă ca mărturia noastră
să atragă la Tine o mulțime de frați.
Amin.

MONAHIA ANNA MARIA

«AM GĂSIT PE MESIA!»

Ioan 1, 35-42

A doua zi iarăși stătea Ioan, și doi dintre ucenicii lui. Și privind pe Iisus, Care trecea, a zis: «Iată Mielul lui Dumnezeu!». Și cei doi ucenici l-au auzit când a spus aceasta și au mers după Iisus. Iar Iisus, întorcându-Se și văzându-i că merg după El, le-a zis: «Ce căutați?». Iar ei l-au zis: «Rabbi (care se tâlcuiește: Învățătorule), unde locuiești?». El le-a zis: «Veniți și veți vedea». Au mers deci și au văzut unde locuia; și au rămas la El în ziua aceea. Era ca la ceasul al zecelea: Unul dintre cei doi care auziseră de la Ioan și veniseră după Iisus era Andrei, fratele lui Simon-Petru. Acesta a găsit pe Simon, fratele său, și i-a zis: «Am găsit pe Mesia (care se tâlcuiește: Hristos)». Și l-a adus la Iisus, Iisus, privind la el, i-a zis: «Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei numi Chefa» (ce se tâlcuiește: Petru).

Evanghelia ne descrie întâlnirea lui Iisus cu cei doi ucenici. Ioan Botezătorul, care a vestit apropiata venire a lui Mesia, acum îl arată pe Iisus ca și Mielul lui Dumnezeu, ca și Acela care a venit să îndeplinească lucrarea mântuirii adunând pe toți fiii răspândiți la casa Tatălui.

Înaintemergătorul a venit să pregătească poporul pentru a-l conduce la Iisus; acum a sosit momentul în care ucenicii săi trebuie să-L urmeze pe adevăratul și singurul Învățător: misiunea sa s-a încheiat.

A căuta ceea ce este esențial. Între Iisus și cei doi ucenici care Îl urmau se desfășoară un dialog foarte frumos. «Ce căutați?». Această întrebare a lui Iisus de la început este foarte importantă; este o întrebare pe care Iisus ne-o îndreaptă și nouă în fiecare moment, este ca și cum ne-ar spune: «De ce ești aici? Care este țelul existenței tale? Cauți ceva care să satisfacă dorințele tale omenești sau cauți cu inimă curată pe Domnul? Cauți Împărăția lui Dumnezeu sau cauți lucrurile acestei lumi?».

Chemarea Sa ne invită ca să-L urmăm mereu până la capăt; Hristos ne-a iubit cu o iubire așa de mare până a ajunge Să-și dea viața; și noi, la rândul nostru, ar trebui în fiecare moment, să fim dispuși de a ne da viața împreună cu El pentru frați.

Când Domnul ne cere să-L urmăm nu ne arată dinainte întregul Său plan, tot ceea ce ar trebui să facem, ce anume se va întâmpla, în ce situații ne vom afla... Noi trebuie doar să-L urmăm moment cu moment; doar așa viața noastră va înainta

spre o direcție justă și în ea se poate realiza cu adevărat planul lui Dumnezeu.

O întâlnire care dilată inima. Domnul ne atrage la sine cu o privire, dându-ne puterea de a-L urma cu încredere: «Eu sunt lumina lumii. Cine mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții» (In 8, 12). Domnul este mereu cu noi, dar există anumite momente de har care rămân întipărite în amintirea noastră pentru totdeauna, cum ar fi, de exemplu, acela în care Dumnezeu ne-a chemat la viață, dar în inima noastră rămâne întipărită amintirea momentului în care El ne-a chemat la o misiune specială, în care am simțit că "acel" moment era hotărâtor pentru viața noastră, ca și o nouă naștere.

Întâlnind pe Iisus, ucenicii devin la rândul lor mijlocitori pentru a-i ajuta și pe alții să creadă în El. A crede, într-adevăr, nu înseamnă: «Astăzi am găsit ceea ce căutam, îmi este de ajuns», pentru că credința trebuie să crească prin intermediul întâlnirilor continue cu Domnul. În plus, ea ne împinge să răspândim vestea cea bună cu dorința de a dărui și altora ceea ce am primit noi.

Orice creștin adevărat este și misionar, pentru că dacă nu simte dorința să-L cunoască și să-L iubească și alții pe Iisus, trăind în adevăr și cu iubire, înseamnă că nu L-a întâlnit cu adevărat pe Domnul.

După ce am fost atrași de către Iisus, la rândul nostru trebuie să simțim și noi nevoia ca să aducem la El cât mai